

Jákup Lindenskov, lögtingsmaður um fíggjarligu støðuna:

Sparingarnar ov ógvusligar

- Alt bendir á, at sparingarnar hava verið alt ov lemjandi, so sum vit vístu á undir fíggjarlógarviðgerðini. - Hvørki inntøkur ella útreiðslur halda, sigur Jákup Lindenskov, lögtingsmaður m. a. í eini viðmerking til fíggjarligu støðuna.

Víst er nógv hent í føroyskum politikki, síðan valið fyrri brátt tveimum árum síðani.

Men har fyrri er als ikki sagt, at nakað er hent, sum ber á brá, at vit eiga eitt samfelag í framburði, ella við útliti fyrri stórbroytingum til eitt liviligari samfelag fyrri øll.

Tað ringasta er tó, at vit hoyra litið og einki úttan svartskygni frá okkara stýrandi. Tað er ikki dagur, vit ikki frætta um hvussu illa er vorðið - allastaðni.

Ikki eftirspurd

Markleyst merkt av mátt-loysi og lítum

fyriliti, eru hesi mongu lógmansboðini úr Tinganesi, tí vit hava ilt við at trúgva tí, ið sagt verður, tí neyvan gongur eitt samdøgur so frætta vit um nýggjan fund í Tinganesi - og alt tað, sum sagt varð, er afturtikið, tí Landsstýrið hevði ikki hugsað seg um.

Tak nú stórtíðindini frá gjaldstovuleiðsluni, øll skuldu niður í løn við fimm prosentum, so eingin varð sendur til hús.

Men hvat, hetta er ikki meira enn sagt, so er aftur at frætta, at hetta bar ikki til, tí tann rturin, sum hevur

gjørt sáttmálan fyrri tey starvandi er als ikki eftirspurdur.

Hóttanir og lønarlækking

So aftur fundur í Tinganesi. Aftur hoyra vit um ein "góðan" fund, har lógmaður "etur aftur í seg", tað hann hevði sagt. Sjálvsagt ber ikki til at lækka lønina úttan um sáttmálamed-undirskrivaran.

Í demokratiskum samfelag ber ikki til at bera seg at, sum um ein eigur sam-elagið einsamallur.

Borgararnir verða undir-bornir við lyftum - í hesum svartskygdu tíðum - samstundis sum

hóttanir verða gívnar teimum, sum fylgja lógligum avgerðum. Tak nú avgerðina hjá leigunevndini í Havn og síðani hóttanina frá býráðs-formanninum um at tey, sum fylgja avgerðini frá leigunevndini, verða stevnd.

Noktar at fylgja boðunum

Ella lønarsáttmála, landsstýrið gjørdi við pedagog-felagið og sum býráðs-formaðurin í Havn noktar at fylgja. Boðini aftaná frá lógmanni eru, at tey kunnu bara koma út aftur í Tinganes at samráðast, men bara um lønarlækkan.

Hvør trýr nú boðunum úr Tinganesi?

Tingmenn bilsnir

Á Ólavsøku varð frágreiðing lógmans lýst at koma til umrøðu í somu viku, men gakk - heldur ikki tað passaði. Tá fundur varð settur, boðar tingfor-maðurin frá, at umrøða verður eingin, tí nú skuldu tingmenn í summarfrí. Tað var mest sum ein bilsin tingsalur, ið fekk hesi avboð, samstundis sum vit frætta frá landsstýris-manninum í fíggjarmálum, at landsstýrið veit ikki síni livandi ráð, og ætlar at senda eitt hálvliðugt fíggjarlógarruppskot í tingið.



Fólkið misti - landskassin misti

Sjónliga úrslitið, sum vit vístu á undir fíggjarlógarviðgerðini, beint fyrri nýggjár, var at hvørki inntøkur ella útreiðslur á fíggjarlógini fóru at halda. Sjálvandi er altíð rætt at vera sparín og hyggín í peningánytslu, men alt bendir nú á, at henda sparing var alt ov ógvuslig.

Fólkið misti ein part av inntøku síni, men

eisini landskassin misti av tí sama.

Stóra undirskotið á verandi fíggjarlóg boðar frá hesum.

Jákup Lindenskov

Frá Fiskirannsóknarstovuni:

Yngulkanningar av nebbasild

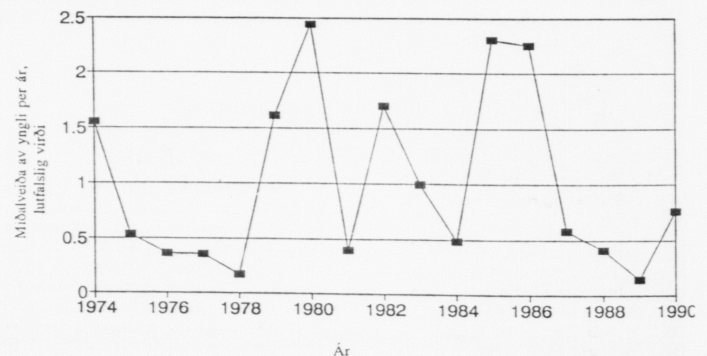
Í seinastuni hevur nógv verið at hoyrt og sæð í fjölmiðlunum um, hvussu illa fyrri svartfuglurin undir Føroyum tykist vera. Eggræining, ovveiða, føðitrot vegna ovveiðu av fiski og ella náttúrugivnum umstøðum í sjónum o.a. hevur verið nevnt sum frágreiðing til tað minkanti talið av lomviga og lunda. Bæði í ár og seinasta ár kom litið av lundapisum undan, og er sagt, at føðitrot var orsøkin. Lundapisur liva sum kunnugt mest av nebbasild, helst bæði av yngli og árgamlari nebbasild, og áhugavert hevði tí ver-

ið, um tøl vóru til taks, ið sýndu gongdina í nøgd av nebbasild undir Føroyum.

Ongin veruligur fiskiskapur er eftir nebbasild undir Føroyum, og stovnsmetingar eru tí ikki gjørdar, men eina ábending um tilgongdina av nebbasild hava vit frá kanningum av yngli, sum Fiskirannsóknarstovan hevur skipað undir Føroyum á hvørjum ári síðani 1974. Høvuðsendamálið við hesum kanningum er at fáa eina mynd av tilgongdini av toski á landgrunninum, og kanningarhátturin er sjálvsagt lagaður eftir, hvar í sjónum

toskayngulin er, og hvussu atburður hansara er. Umframt toskayngul verða eisini yngul av øðrum fiskasløgum fingin, m.a. av nebbasild, og hóast kanningarnar hjá Fiskirannsóknarstovuni sum nevnt eru serliga ætlaðar eftir toski, so kunnu tær helst siga nakað um tilgongdina av eitt nú nebbasild eisini.

Ikki skal her verða komið inn á, hvussu yngulkanningarnar eru skipaðar annað enn, at trolað verður við finmeskaðum flóttitrol á einum ávisum tali av støðum, og úrslitið av kanningunum hvørt ár



Mynd 1. Miðalveðið av nebbasildayngli á dýpum grynri enn 100 m í yngulkanningunum hjá Fiskirannsóknarstovuni 1974-90, lutfalslig virði.

ið er eitt miðaltal av yngli per støð. Í árunum 1974-80 var J.C. Svabo nýttur til kanningarnar, í árunum 1981-90 Magnus Heinason, og av tí at hesi bæði skipini ikki eru lika effektiv at veiða yngul, kunnu úrslitini frá teimum ikki samanberast beinleiðis. Á mynd 1 niðanfyrri eru tí bert lutfalslig tøl, har úrslitini frá báðum skipunum fyrst eru viðgjørd hvør sær og síðan

sett saman.

Um úrslitini kann í stuttum sigast, at gongdin er hin eyðkenda fyrri smærri, stuttliða fiskasløg, t.e. at stór variation er í tali ár undan ári. Eisini sæst, at um hesi úrslit eru eftirfarandi, so var tilgongdin sera litil árinum 1987-89, og hóast 1990 tykist vera nakað betri, so hava vit helst havt eina vánaliga tilgongd í fyra ár á rað. Um onnur hósandi

føði ikki hevur verið til taks hjá lundapisunum, so kundi hetta verið ein orsøk til fellið seinastu árin. Á mynd 1 sæst, at í árunum 1975-78 var talið av nebbasildayngli eisini sera litið og áhugavert hevði tí verið at frætt, hvussu lundapisurnar høvdu tað tá, sigur Fiskirannsóknarstovan í tíðindaskrivi.